Pieśń do Wilii.

z. poematu

ADAMA MICKIEWICZA

Konrad Wallenrod

Wydanie Ozdobne

Jana Tyszewicza

z dwóma Muzykami

Utworu

Kompozytora

Narodowego

I

Ferdynanda Hillera

Członka Akademii Sztuk Pięknych w Berlinie,
Dyrektora chóru i Konserwatorium Muzycznego w Kolonii.

PARYŻ

1851.

J. T.

50

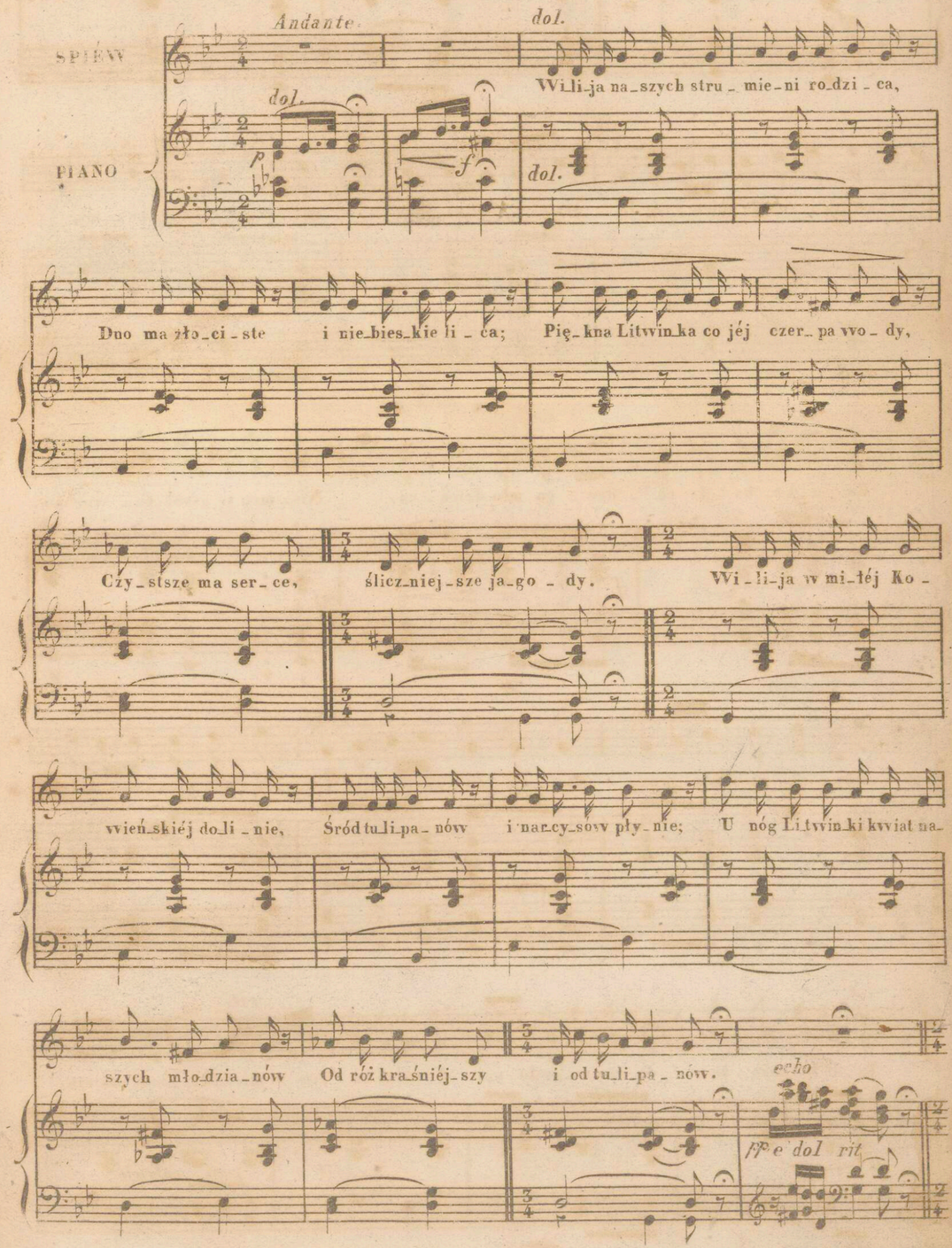
BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
1922
ŁÓDŹ

M 30371

Mu 111/38
30.3.

PIEŚŃ DO WILII

MUZYKA FERDYNANDA HILLERA

animto

Wi_li_ja gar_dzi do_li_ny kwia_ta_mi, Bo szu_ka Niem_na

mf

swe_go ob_lu_bien_ca; Li_twin_ce nu_dno mię_dzy Li_twi_na_mi,

p

Bo u_ko_cha_ła cu_dze_go mło_dzień_ca. Nie_men vv gvvał_to_wne po_

f *mf*

chvvy_ci ra_mio_na, Nie_sie na ska_ły i dzi_kie prze_stvvo_rza,

rit.

Tu_li ko_chan_kę do zim_ne_go ło_na, I gi_ną ra_zem w głę_bo_ko_ściach mo_rza.

p *rit e* *poco calando*

I cie_bie rów_nie przy_cho_dzień od_da_li

a tempo *dol* *f*

Z oj_czystych do_lin, o Litwinko bie dna! I ty u_toniesz vv za_po_mnie_niach fa_li,

A_le smutniéj_sza, a_le sa_ma je_dna. Ser_ce i po_tok o_strze_gać da_rem_nie,

Dzie wica ko_cha, i Wi_li_ja bie_ży; Wi_li_ja zni_kła vvu_ko_cha_nym Nie_mnie,

Dzie_wi_ca pła_cze vv pu_stel_ni_czéj wie_ży.

pp ca_lan_do

PIEŚŃ DOWILII

Z MUZYKĄ M:

PIANO

Andante

p

Wi - li - ja na - szych stru - mie - ni ro -
Nie - men wgwał - to - wne po - chwy - ci ra -

sempre legato

dzi - ca, Dno ma zło - ci - ste i nie - bie - skie
mio - na, Nie - sie na ska - ły i dzi - kie prze -

li - ca; Pię - kna Li - twin - ka
stwo - rza, Tu - li ko - chan - kę

co jéj czer - pa wo - dy, Czyst - sze ma ser - ce, ślicz -
do zim - ne - go ło - na, I gi - ną ra - zem

sf *sf*

niej - sze ja - go - dy. Wi - li - ja wmi - łéj ko -
wgłę - bo - ko - ściach mo - rza. I cie - bie rów - nie przy -

wień - skiéj do - li - nie, Śród tu - li - pa - nów
cho - dzień od - da - li Z oj - czy - stych do - lin,

i nar - cy - sów pły - nie; U nóg Li - twin - ki kwiat
o Li - twin - ko bié - dna! I ty u - to - niesz

na - szych mło - dzia - nów Od róż kraś -
w za - po - mnie - nia fa - li, A - le smu -

niéj - szy i od tu - li - pa - nów.
tniéj - sza, a - le sa - ma je - dna

ff

Wi - li - ja gar - dzi do - li - ny kwia -
ser - ce i po - tok o - strze - gać d -

sf

- ła - mi, Bo szu - ka Nie - - - mna
re - - mnie, Dzie - wi - ca ko - cha,

f sf

swe - go ob - lu - bień - ca; Li - twin - ce
i Wi - li - ja bie - - - ży; Wi - - li - ja

pp p pp

nu - - - - duo mię - dzy Li - twi - na - - mi,
zni - - - - kła w u - ko - cha - - nym, Nie - - mnie.

Bo u - ko cha - ła ob - ce - - go mło -
Dzie - - wi - ca pła - - - cze w pu - stel - ni - czéj

pp

dzień - - ca.
wie - - - ży.

Bo - u - ko -
Dzie - - - wi - ca

cha - - ła ob - ce - - go mło - dzień - - ca.
pła - - - - cze w pu - stel - ni - - czéj wie - - - ży.

p

f

pp

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
W ŁODZI

M 30371

TYLKO NA MIEJSCU

50/12

calibrite
colorchecker CLASSIC
02/22
mm
1851.

Pieśń do Wilii.

z. poematu

ADAMA MICKIEWICZA

Konrad Wallenrod

Wydanie Ozdobne

Jana Tyszewicza

z dwóma Muzykami

Utworu

Kompozytora

Narodowego

I

Ferdynanda Hillera

Członka Akademii Sztuk Pięknych w Berlinie,
Dyrektora chóru i Konserwatorium Muzycznego w Kolonii.

PARYŻ

1851.

J. T.

50

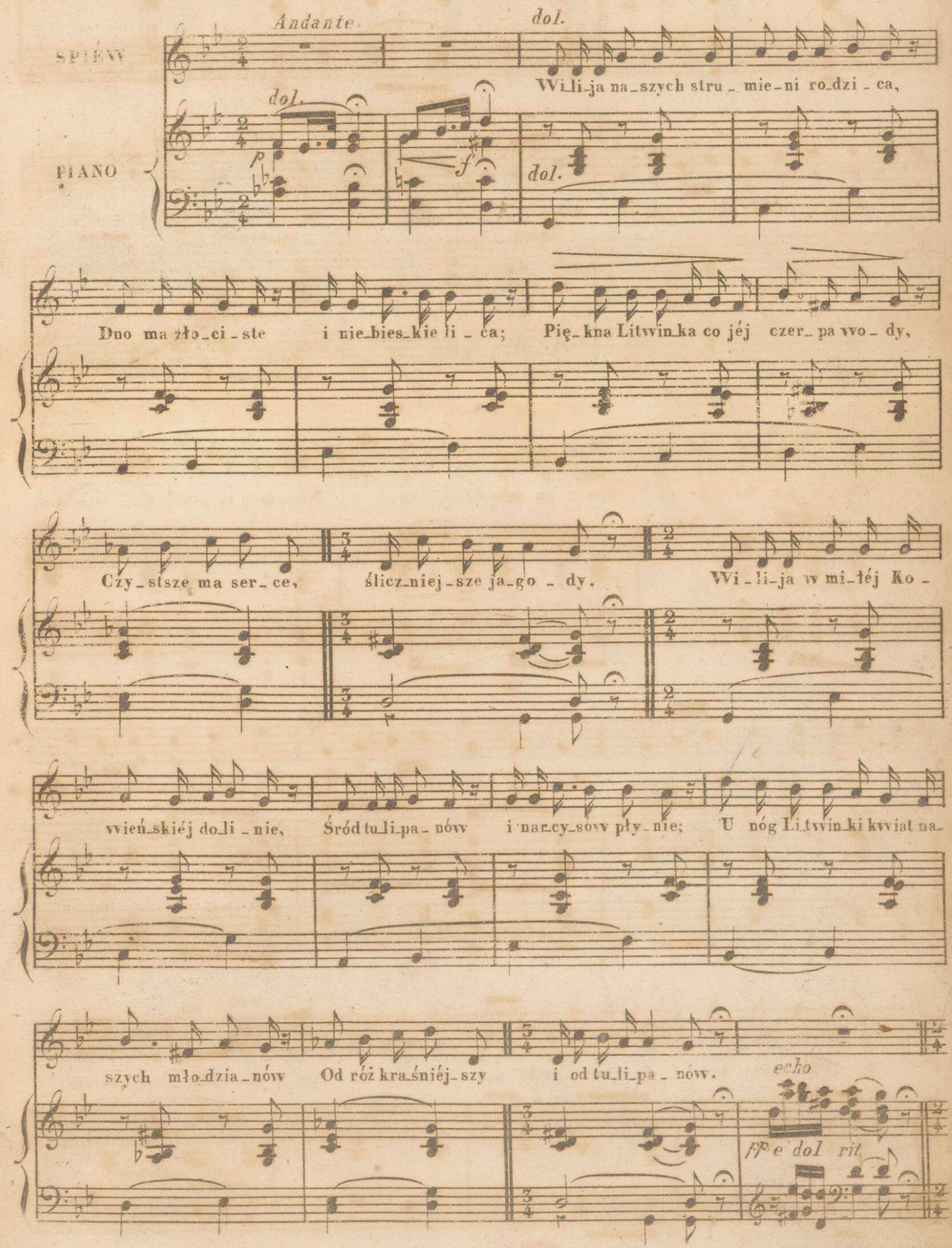
BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
1922
ŁÓDŹ

M 30371

Mu 111/38
30.3.

PIEŚŃ DO WILII

MUZYKA FERDYNANDA HILLERA

animto

Wi_li_ja gar_dzi do_li_ny kwia_ta_mi, Bo szu_ka Niem_na

mf

swe_go ob_lu_bien_ca; Li_twin_ce nu_dno mię_dzy Li_twi_na_mi,

p

Bo u_ko_cha_ła cu_dze_go mło_dzień_ca. Nie_men vv gvvał_to_wne po_

f *mf*

chvvy_ci ra_mio_na, Nie_sie na ska_ły i dzi_kie prze_stvvo_rza,

rit.

Tu_li ko_chan_kę do zim_ne_go ło_na, I gi_ną ra_zem w głę_bo_ko_ściach mo_rza.

p *rit e* *poco calando*

I cie_bie rów_nie przy_cho_dzień od_da_li

a tempo *dol* *f*

Z oj_czystych do_lin, o Litwinko bie dna! I ty u_toniesz vv za_po_mnie_niach fa_li,

A_le smutniéj_sza, a_le sa_ma je_dna. Ser_ce i po_tok o_strze_gać da_rem_nie,

Dzie wica ko_cha, i Wi_li_ja bie_ży; Wi_li_ja zni_kła vvu_ko_cha_nym Nie_mnie,

Dzie_wi_ca pła_cze vv pu_stel_ni_czéj wie_ży.

pp ca_lan_do

PIEŚŃ DOWILII

Z MUZYKĄ M:

PIANO

Andante

p

Wi - li - ja na - szych stru - mie - ni ro -
Nie - men wgwał - to - wne po - chwy - ci ra -

sempre legato

dzi - ca, Dno ma zło - ci - ste i nie - bie - skie
mio - na, Nie - sie na ska - ły i dzi - kie prze -

li - ca; Pię - kna Li - twin - ka
stwo - rza, Tu - li ko - chan - kę

co jéj czer - pa wo - dy, Czyst - sze ma ser - ce, ślicz -
do zim - ne - go ło - na, I gi - ną ra - zem

sf *sf*

niej - sze ja - go - dy. Wi - li - ja wmi - łéj ko -
wgłę - bo - ko - ściach mo - rza. I cie - bie rów - nie przy -

wień - skiéj do - li - nie, Śród tu - li - pa - nów
cho - dzień od - da - li Z oj - czy - stych do - lin,

i nar - cy - sów pły - nie; U nóg Li - twin - ki kwiat
o Li - twin - ko bié - dna! I ty u - to - niesz

na - szych mło - dzia - nów Od róż kraś -
w za - po - mnie - nia fa - li, A - le smu -

niéj - szy i od tu - li - pa - nów.
tniéj - sza, a - le sa - ma je - dna

ff

Wi - li - ja gar - dzi do - li - ny kwia -
ser - ce i po - tok o - strze - gać d -

sf

- ła - mi, Bo szu - ka Nie - - - mna
re - - mnie, Dzie - wi - ca ko - cha,

f sf

swe - go ob - lu - bień - ca; Li - twin - ce
i Wi - li - ja bie - - - ży; Wi - - li - ja

pp p pp

nu - - - - duo mię - dzy Li - twi - na - - mi,
zni - - - - kła w u - ko - cha - - nym, Nie - - mnie.

Bo u - ko cha - ła ob - ce - - go mło -
Dzie - - wi - ca pła - - - cze w pu - stel - ni - czéj

pp

dzień - - ca.
wie - - - ży.

Bo - u - ko -
Dzie - - - wi - ca

cha - - ła ob - ce - - go mło - dzień - - ca.
pła - - - - cze w pu - stel - ni - - czéj wie - - - ży.

p

f

pp

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
W ŁODZI

M 30371

TYLKO NA MIEJSCU

50/12

calibrite
colorchecker CLASSIC
02/22
mm
1851.